

7. Komoly és hallgatag emberek járnak-kelnek, akiket rendkívül nehéz rábírní, hogy szóljanak magukról valamit. Ha meg megteszik, maga bánja meg a kérdező, meg szégyenkezik is, hogy nem hagyta őket békében.

VIRÁG Agnes fordításai

ISIDORA SEKULIĆ-ról írja Jara Ribnikar:

- A munka volt életének tartalma.
- Szigorú, szórakozásmentes életet élt.
- Teljes összpontosítással tudott figyelni; ilyenkor úgy tűnt, szinte a beszélőhöz tartozik, annak függeléke.
- Folyóiratokat járattott a tudomány, irodalom, zene és képzőművészet tárgyköréből.
- Szerette és sajnálta az embereket, de az emberhez, az egyénhez a gyanakvó hitetlenségével viszonyult.
- Igazi, szívbéli barátai csak a rég elhunytak, Njegoš, Byron, Shakespeare lehettek, meg a hozzáférhetetlenek, mint a nagyszerű Jehudi Menuhin.
- Az utóbbi hegedűjátékát csak térdre hullva bírta hallgatni, annak elviselhetetlen szépsége miatt.
- Ezt is mondta: „Apróra tört, maroknyi sóder vagyunk csak mi mindannyian, amellyel egy falusi út mélyedéseit töltik föl. De nem is kell ennek másképp lennie.”

— O —

Amint születési évéből kitetszik, annak századik fordulóját ünnepeľjük az idén. A bácskai Mošorin községben született. Gyermekkorát Rumán és Zimonyban töltötte. Tanítóképzőbe Zomborban járt, Budapesten pedig a pedagógiai főiskolát fejezte be. Az I. világháború után Belgrádba költözött és ott élt haláláig. 1945-ben a Szerb Írószövetség első elnökévé választották. A Szerb Tudományos Akadémia tagja volt. Írásai alapján költőnek, elbeszélőnek, esszéírónak, kritikusnak, nyelvésznek, recenzensnek és fordítónak tekinthető.

Fontosabb művei: *Norvégiai levelek (Pisma iz Norveške)*, *Irodalmunkból I. II. (Iz naše knjizevnosti)*, *Njegošnak — a mélységes kegyelet könyve (Njegošu knjiga duboke odanosti)*, *A külföldi irodalomból I. II. (Iz stranih knjizevnosti)*, *Beszéd és nyelv (Govor i jezik)*.